

32001L0051

10.7.2001

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 187/45

DYREKTYWA RADY 2001/51/WE**z dnia 28 czerwca 2001 r.****uzupełniająca postanowienia art. 26 Konwencji Wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r.**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 61 lit. a) i art. 63 ust. 3 lit. b),

uwzględniając inicjatywę Republiki Francuskiej ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu skutecznego zwalczania nielegalnej imigracji niezbędne jest wprowadzenie przez wszystkie Państwa Członkowskie przepisów ustanawiających zobowiązania przewoźników przywożących cudzoziemców na terytorium Państw Członkowskich. Ponadto, aby zapewnić niniejszemu celowi większą skuteczność, kary finansowe przewidywane obecnie przez Państwa Członkowskie dla przewoźników zaniedbujących wywiązywanie się ze swych zobowiązań kontrolnych powinny być harmonizowane w możliwym zakresie, biorąc pod uwagę różnice w systemach i praktykach prawnych między Państwami Członkowskimi.
- (2) Niniejszy środek znajduje się wśród przepisów ogólnych mających na celu ograniczanie ruchów migracyjnych oraz zwalczanie nielegalnej imigracji.
- (3) Stosowanie niniejszej dyrektywy pozostaje bez uszczerbku dla zobowiązań wynikających z Konwencji Genewskiej z dnia 28 lipca 1951 r. dotyczącej statusu uchodźców, zmienionej Protokołem Nowojorskim z dnia 31 stycznia 1967 r.
- (4) Nie wpływa się na swobodę Państw Członkowskich do utrzymania lub wprowadzenia dodatkowych środków lub kar dla przewoźników, określonych bądź nieokreślonych w niniejszej dyrektywie.
- (5) Państwa Członkowskie powinny zapewnić możliwość skutecznego korzystania z praw do obrony i z prawa do odwołania się od decyzji w każdym postępowaniu wszczętym przeciw przewoźnikom, które może skutkować zastosowaniem kar.
- (6) Niniejsza dyrektywa opiera się na dorobku Schengen, zgodnie z Protokołem włączającym go w ramy Unii Europejskiej, jak przewidziano w załączniku A do decyzji Rady 1999/435/WE z dnia 20 maja 1999 r. dotyczącej definicji

dorobku Schengen do celów określenia, zgodnie ze stosownymi postanowieniami Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i Traktatu o Unii Europejskiej, podstawy prawnej dla każdego z postanowień lub decyzji stanowiących dorobek Schengen ⁽³⁾.

- (7) Zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Zjednoczone Królestwo powiadomiło, pismem z dnia 25 października 2000 r., o swym zamiarze uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszej dyrektywy.
- (8) Na podstawie art. 1 wymienionego Protokołu Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej dyrektywy. W konsekwencji i bez uszczerbku dla postanowień art. 4 wymienionego Protokołu przepisy niniejszej dyrektywy nie mają zastosowania do Irlandii.
- (9) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej dyrektywy, dlatego nie jest nią związana ani jej nie podlega. Mając na uwadze, iż niniejszy dokument ma na celu rozwinięcie dorobku Schengen na mocy postanowień tytułu IV Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz zgodnie z art. 5 wyżej wymienionego Protokołu, Dania zdecyduje o wdrożeniu niniejszej dyrektywy do swego prawa krajowego w terminie 6 miesięcy od dnia jej przyjęcia przez Radę.
- (10) W odniesieniu do Republiki Islandii i Królestwa Norwegii niniejsza dyrektywa stanowi rozwój dorobku Schengen w rozumieniu Porozumienia zawartego w dniu 18 maja 1999 r. przez Radę Unii Europejskiej oraz te dwa państwa, dotyczącego ich późniejszego włączenia się we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽⁴⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Celem niniejszej dyrektywy jest uzupełnienie postanowień art. 26 Konwencji Wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r., podpisanej w Schengen w dniu 19 czerwca 1990 r. ⁽⁵⁾ (zwanej dalej „Konwencją z Schengen”) i określenie niektórych warunków odnoszących się do wprowadzenia tych postanowień w życie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 269 z 20.9.2000, str. 8.⁽²⁾ Opinia wydana dnia 13 marca 2001 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 3.⁽⁵⁾ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, str. 1.

Artykuł 2

Państwa Członkowskie podejmują niezbędne kroki dla zapewnienia, że zobowiązanie przewoźników do odsyłania obywateli państw trzecich przewidziane w postanowieniach art. 26 ust. 1 lit. a) Konwencji z Schengen stosuje się również, gdy odmówiono wjazdu obywatelowi państwa trzeciego w tranzycie, jeżeli:

- a) przewoźnik, który miał zabrać go do jego kraju przeznaczenia, odmawia jego przyjęcia;
- b) lub władze państwa przeznaczenia odmówiły mu wjazdu i odesłały go z powrotem do Państwa Członkowskiego, przez które przejeżdżał tranzytem.

Artykuł 3

Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zobowiązania przewoźników niezdolnych do zorganizowania powrotu obywatela państwa trzeciego, któremu odmówiono wjazdu, do niezwłocznego znalezienia środków dalszego transportu i poniesienia jego kosztów lub, jeżeli niezwłoczny dalszy transport nie jest możliwy, do wzięcia na siebie odpowiedzialności za koszty pobytu i powrotu tego obywatela państwa trzeciego.

Artykuł 4

1. Państwa Członkowskie podejmą niezbędne środki, aby zapewnić, że kary mające zastosowanie do przewoźników, zgodnie z postanowieniami art. 26 ust. 2 i 3 Konwencji z Schengen, są odstrasżające, skuteczne i proporcjonalne oraz że:

- a) maksymalna wysokość stosowanych kar finansowych jest nie mniejsza niż 5 000 EUR lub niż równowartość tej kwoty w walucie krajowej zgodnie z kursem walutowym opublikowanym w Dzienniku Urzędowym w dniu 10 sierpnia 2001 r., dla każdej przewożonej osoby; lub
- b) minimalna wysokość tych kar jest nie mniejsza niż 3 000 EUR lub niż równowartość tej kwoty w walucie krajowej zgodnie z kursem walutowym opublikowanym w Dzienniku Urzędowym w dniu 10 sierpnia 2001 r., dla każdej przewożonej osoby; lub
- c) maksymalna wysokość kary nałożonej jako ryczałt za każde naruszenie jest nie mniejsza niż 500 000 EUR lub niż równowartość tej kwoty w walucie krajowej zgodnie z kursem walutowym opublikowanym w Dzienniku Urzędowym z dnia 10 sierpnia 2001 r., bez względu na liczbę przewożonych osób.

2. Ustęp 1 pozostaje bez uszczerbku dla zobowiązań Państw Członkowskich w przypadkach, gdy obywatel państwa trzeciego poszukuje ochrony międzynarodowej.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa nie stanowi przeszkody dla Państw Członkowskich przed przyjmowaniem lub utrzymywaniem w stosunku do przewoźników, którzy nie stosują się do zobowiązań wynikających z postanowień art. 26 ust. 2 i 3 Konwencji z Schengen oraz art. 2 niniejszej dyrektywy, innych środków pociągających za sobą kary innego rodzaju, takie jak unieruchomienie, zajęcie i konfiskata środków transportu bądź czasowe zawieszenie lub odebranie pozwolenia na działalność.

Artykuł 6

Państwa Członkowskie zapewniają, że ich przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne stanowią, iż przewoźnicy, wobec których wszczęte jest postępowanie w celu nałożenia kar, mają skuteczne prawo do obrony i odwołania.

Artykuł 7

1. Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 11 lutego 2003 r. Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

2. Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

3. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, które przyjmują w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 8

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie trzydziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 9

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 28 czerwca 2001 r.

W imieniu Rady

B. ROSENGREN

Przewodniczący